

מפת השיעור למרצה

מחזור חמישי | שיעור לפרשת קרח

שים לב! הדברים באים בנקודות בלבד, על מנת לראות את הדברים בשלימותם יש לעיין בשיעור עצמו

<p>פתיחה - ישראלים אוהבים לתת הזוכה במצעד השירים היה השיר "לתת". מדוע? יהודים אוהבים לתת.</p>	<p>פתיחה</p>
<p>הפרשה בקצרה</p>	
<p>שבת לוי נוטל תרו"מ (מקור 1,2) פירוט מצוות תרומות ומעשרות בפרשה. הטעם ששבת לוי זכאי לקבל תרו"מ הוא, משום שתפקידו הוא לשרת את ה', ואינו לוקח חלק במלחמות ישראל ובחלוקת השלל והנחלה, ולכן ה' נתן לו את חלקו בקבלת תרו"מ.</p>	<p>חלק א הביאור המרכזי - חלק א</p>
<p>שבת לוי לוקח נחלת ארץ - דעת הרמב"ם (מקור 3) הרמב"ם סובר כי רק בארץ ישראל שבת לוי לא מקבל נחלה, אך בשאר הארצות שכובש מלך ישראל - גם הוא מקבל חלק. ואעפ"כ, למרות שלוקח חלק מהארץ, ממשיך לקבל תרו"מ. בדיחה: פיקוח נפש דוחה שבת.</p>	
<p>שבת לוי לא לוקח נחלת ארץ - דעת הראב"ד (מקור 4) הראב"ד חולק וסובר ששבת לוי לא מקבל אפילו בארצות הכבושות, ומביא ראיה מכיבוש מדין ששבת לוי לא לקח חלק מהביזה.</p>	
<p>תרו"מ בגאולה (א) - תרו"מ בארצות קיני קניזי וקדמוני לע"ל (מקור 5) על אף שלע"ל נקבל גם את ארצות קיני קניזי וקדמוני, לא יתנו בהם תרומות ומעשרות. מדוע? במה שונות הם משאר כיבושים? מתרץ הרש"ש, כי כיבוש מועיל להחיל את דיני ארץ ישראל רק בארצות חו"ל, אך באיזורים שהם חלק מארץ ישראל, יכולה להיות אפשרות לאיזור שאינו מחוייב בתרו"מ, כג' הארצות הללו.</p>	<p>חלק ב הביאור המרכזי - חלק ב</p>
<p>תרו"מ בגאולה (ב) - תרו"מ מדאורייתא לע"ל (מקור 6) גם בקיום המצוה בארץ ישראל יהיה שינוי לעתיד לבוא: כעת אנו מפרישים תרו"מ רק מדרבנן. אך לע"ל, כאשר כל ישראל יהיו על אדמתם, נפריש תרו"מ מדאורייתא.</p>	
<p>תרו"מ בגאולה (ג) - תרו"מ בשלימות לע"ל (מקור 7,8) קיום המצוה בתכלית השלימות תהיה רק לע"ל, אפילו לגבי הזמן הקודם בו ישראל ישבו על אדמתם: הפסוק אומר כי את התרו"מ יש להביא לאהרן הכהן, אך בפועל מעולם אהרן לא קיבל תרו"מ. רק לע"ל, לאחר תחית המתים, ניתן תרו"מ לאהרן הכהן עצמו.</p>	
<p>הוראה א' שני סוגים בנתינת כסף לה': תרומות - הכסף הולך על עניינים קדושים, ונעשה קדוש (כתפילין וכדו'). מעשרות - הכסף הולך על ענייני חולין של יהודי, אך יהודי עושה גם אותם כפי רצון ה'.</p>	<p>סיכום</p>
<p>הוראה ב' גם בחיי היום יום יש הוראה מתרו"מ: על יהודי לקחת את החלק הטוב יותר של יומו (תחילת היום) והחלק הטוב ביותר של חייו (ימי בחרותו) ולהקדיש אותו לה'.</p>	